

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX.

ZATURDAG den 26sten MAART, 1831.

N. 12

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Oproeping.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Aan alle Burgers en Opgezetenen dezer Kolonie, salut!

Het Moederland is, ten gevolge van eenen gewapenden volksopstand der Zuidelyke provincien, door een' ellendigen hoop Milters, trouwlooze Eedverbrekers en Vreemdelingen aangevallen; alles spoed zich te wapen, alles wat Vorst en Land bemint schaaft zich onder de Banieren, ter verdediging van den dierbaren vaderland-schen grond.

Uit het diepst der beurzen wordt door groot en klein, aanzienlyk en gering, ryk of onbemiddeld, vrywillig ten dienste der goede zaak en ter voorziening in de dringende behoeften, opgebragt. Noord Nederland vertoont een aandoenlyk tafereel van Vorst en Vaderlands liefde en trouw aan het oog der volken.

En zouden wy, schoon verre van het toneel des oorlogs en des aanvals verwyderd, zouden wy die alzoo geene gelegenheid hebben onze trouw en moed aan eenen geliefden en geëerbiedigden Souverein te betoonen, ledige aanschouwers van dien worstelstryd blyven en het onze mede niet gewillig toebrengen tot schraging der goede zaak door geldelyke bydragen, ieder naar zyn vermogen, rang of stand?—Neen! dit vermogen wy van Curaçaosch inwoners niet vooronderstellen. Zy toch gaven altoos en bevorens blyken van trouw en gehechtheid aan het Moederland en aan dat Huis hetwelk thans zoo gelukkiglyk over het Ryk der Nederlanden en deszelfs volkplantingen den Schepter zwaait.

Welaan dan Burgers en Opgezetenen van dit en onderhoorige Eilanden, neemt ook een werkdadig deel in den toestand waarin het dierbaar Moederland zich bevindt en toont, door het geven van ruime giften, uwe verknochtheid aan hetzelve en het belang dat glyeden stelt ook in uwe eigene veiligheid en rust.

En ten einde hiertoe gelegenheid gegeven worde, zoo hebben wy goedgevonden te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

1. Er zal in deze kolonie een inzameling opengesteld worden van giften in geld of geldwaarde, ten behoeve van het Moederland, om gesteld te worden ter dispositie van Zyne Excellentie den Minister voor den Waterstaat, de Nationale Nyverheid en Kolonien.

2. Deze inzameling zal geschieden by wyze van vrywillige giften, in eene beslotene kist, dewelke voor dit eiland ter Gouvernements Secretary, dagelyks, uitgezonderd des Zondags, zal geplaatst worden en wat de eilanden Bonaire en Aruba aangaat, op zoodanige plaats en uur als de Besturen aldaar naar localiteit zullen regelen.

3. Onverminderd deze giften, zal er eene lyst ter opgemelde Secretary of locaal in gereedheid liggen voor hun, dewelke verkiezen voor zekere som inteschryven en alzoo hunne giften bekend te stellen.

4. Met een en ander zal op dit eiland een aanvang gemaakt worden op morgen den 8sten dezer maand, van des voormiddags te negen ure tot des namiddags te twee ure, en op de onderhoorige eilanden op zoodanigen tyd en uur als aldaar zullen bepaald worden; terwyl de fournissemerten op de lyst te vermelden, vóór of met den laatsten dezer maand zullen moeten gestort worden, waarvoor, des begeerende, kwitantien, vry van zegel, aan de gevers zullen worden uitgereikt.

En op dat niemand hiervan onwetendheid kome voortewenden, zal deze op dit en de onderhoorige Eilanden worden gepubliceerd en geaffigeerd als naar gewoonte.

Gedaan op Curaçao den 7den Maart 1831.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig geoordeeld is te voorzien tegen delajen die er in de voldoening van 'slands regten en middelen zouden kunnen plaats vinden, door het indienen van rekwesten aan Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, strekkende tot verkryging van kwyt-schelding, vrystelling of vermindering van betaling van 'slands regten of middelen.

Zoo heeft Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal voormeld, by resolutie van den 31sten December 1830, No. 1314-1221, ons geautoriseerd om de navolgende bepaling bekend te maken, nemelyk: dat geene verzoekschriften aan den Gouverneur Generaal in te dienen, strekkende tot verkryging van kwyt-schelding, vrystelling of vermindering van betaling van 'slands schulden, zullen worden aangenomen of eenig reguard daarop geslagen, als alleen dan, wanneer aan de bedoelde Rekwesten zullen zyn geannexeerd behoorlyke legale bewyzen, dat de som waaromtrent het verzoek gedaan wordt, ten volle is genamptiseerd; terwyl bovendien het presenteren van de alhier bedoelde Requesten aan den Gouverneur Generaal, wanneer zoodanig namptisement niet geschied is, in geen geval de executie zal surcheren.

Gearresteerd op Curaçao den 3den Maart 1831, het 18de Jaar van Zynen Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by aanschryving van den 7den February dezes jaars La. C No. 147-7, ten fine van promulgatie en executie aan ons toegezonden heeft de natemeldene publicatie door den Gouverneur Generaal in Rade gearresteerd, nemelyk: Eene dd. 21sten December 1830, houdende opheldering en interpretatie, te geven aan eenige artikelen in het reglement voor de Regtbanken van Kleine Zaken.

De andere dd. 1sten February 1831, houdende eene wyziging in artikel 17 der publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke geweldadigheden van den 16den Maart 1830. Zoo wordt by deze aan dezelve publiciteit gegeven; luidende de gemelde publicatie als volgt:

1830. N°. 17.
Gouvernements Blad.

PUBLICATIE.

Houdende opheldering en interpretatie, te geven aan eenige artikelen in het Reglement voor de Regtbanken van Kleine Zaken.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

ALLEN, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Willende, ter bevordering van eene rigtige handhaving der Justitie in de Nederlandsche W. I. Bezittingen, eenige opheldering en interpretatie geven aan sommige artikelen van het Reglement op de Regtbanken van Kleine Zaken, by besluit van 's Konings gewezen Commissaris Generaal, dd. 21 July 1828, No. 222, voor de Nederlandsche West Indische Bezittingen gearresteerd.

ZOO IS HET, dat Wy hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, het gene volgt:

Art. 1.

Wanneer men naar aanleiding van art. 24 van het

Reglement, zich binnen den by art. 26 gestelden termyn, in civile zaken tot appellant heeft gesteld vaa eenig by de regtbanken van Kleine Zaken gewezen vonnis, zal de appellant binnen den tyt van tien dagen na de gedane aantekening van appel, een request moeten indienen aan den President van het Hof of van de Raden van Civile en Criminele Justitie, respectively met overlegging van een afschrift van het gewezen vonnis en der daaronder gestelde aantekening; met het verzoek om den dag te willen bepalen, waarop de zaak voor het Hof of den Raad in appel zal dienen, en daarvan de vereischte dagvaarding te doen uitgaan; aan welk verzoek de President van het Hof of van de Raden zal defereren.

Art. 2.

Wanneer de appellant in getreke mogt blyven om, binnen den by het vorige artikel bepaalden tyt, het door hem aangeteekend appel op zoodanige wyze te vervolgen, als daarby is voorgeschreven, zal het appel van zelf desert zyn, zoodanig dat het vonnis onmiddelyk kracht van gewysde zal verkrygen.

Art. 3.

Die naar aanleiding van art. 88 in appel wil komen van eenig by de Regtbanken van Kleine Zaken, als Regtbanken van Policie gewezen vonnis, zal binnen den tyt van tien dagen, na dat hetzelve is uitgesproken, van dit zyn voornemen kennis geven aan de Griffiers by de Regtbanken van Kleine zaken, welke daarvan de noodige aantekening onder het vonnis zullen stellen, en die voorts verplicht zullen zyn, om, voor zoo verre door den gecondemneerden aantekening is gedaan, daarvan onverwyld schriftelyk kennis te geven aan den ambtenaar, by de Regtbank, met de waarneming van het publiek ministerie belast, dewelke voor zoo verre Suriname betreft, van elke door hem gedane of aan hem door den Griffier medegedeelde aantekening binnen tweemaal vier en twintig uren, na zoodanige aantekening of mededeeling, zal moeten kennis geven aan den Procureur Generaal, die na dat op zyne daartoe gedane voordragt, het Hof van Civile en Criminele Justitie, den dag zal bepaald hebben waarop de zaak in appel zal dienen, de noodige dagvaardingen aan de beklagden en getoogen zal doen uitgaan, ten einde ten bepaalden tyde voor het Hof te verschynen; zullende op gelyke wyze de voortzetting van het geïnterjecteerd appel door de respectieve ambtenaren van het publiek ministerie werden ge-provoceerd by de Raden van Civile en Criminele Justitie in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Art. 4.

Binnen den tyt van twee maanden na dat de Procureur Generaal te Suriname, en de respectieve ambtenaren van het publiek ministerie in de overige Nederlandsche W. I. Bezittingen, van de gedane aantekening kennis zullen hebben bekomen, zal de zaak, hetzy door het publiek ministerie, of wel door den beklagden appel is geïnterjecteerd, door het publieke ministerie voor de Regten in appel moeten gebragt zyn; zullende, wanneer het publiek ministerie zulks binnen den gezegden termyn niet mogt hebben bewerkstelligd, het vonnis, voor zoo verre daarby de aangeklaagde persoon is schuldig erkend en tot eenige straffe veroordeeld, beschouwd worden, als niet aanwezig te zyn, en voor zoo verre deze daarby is geabsolveerd, hetzelve worden gehouden, als te zyn ge-gaan in kracht van gewysde.

Art. 5.

De vonnissen, by welke naar aanleiding van art. 65 van het Reglement, verbeurd verklaring van goederen is uitgesproken geworden, zullen niet aan appel onderhevig zyn, wanneer dezelve vonnissen niet tevens inhouden eene veroordeeling tot meer dan Vyftig Gulden (f 50) boete, of tot meer dan vyf dagen connement, of wel tot eene correctie van meer dan vyftig (50) slagen.

Art. 6.

Het bepaalde by art. 62 van het Reglement, derogeert geenzins aan de, uit de betrekking van den slecht tot zynen meester voortvloeyende, verplichting van den slaaf, om de kosten te dragen van de condemnatore strafgedingen, waarin de slaaf zal zyn betrokken.—Dien-volgens zullen, wanneer slaven by de Regtbanken van Kleine Zaken tot eenige straf worden veroordeeld, der-zelver meesters tevens worden gecondemneerd in de be-taling der kosten te dezer zaak gevallen, te dien effe-te, dat dezelve, den gecondemneerden slaaf, na het on-dergaan zynen straf, niet zullen kunnen terug bekomen, of dien in hun bezit zullen kunnen blyven behouden, dan tegen voldoening van dezelve kosten, onder vrystelling ge-venwel aan hun, om des verkiezende, den slaaf aan den

ambtenaar van het publiek ministerie over te geven of over te laten, ten einde door deszelfs intermediair in het openbaar ter dekking der meer gemelde kosten te worden verkocht, in welke geval het meerdere provenu aan den eigenaar zal worden gerestitueerd.

Art. 7.

De tegenwoordige publicatie zal effect sorteren te Suriname met den eersten January 1831, en in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen met den dag waarop dezelve aldaar zal worden gepubliceerd.

In op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd. Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering gehouden alhier aan Paramaribo, op den 21sten December 1830, het achttiende jaar van Zyner Majesteits Regering.

CANTZLAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo den 23sten daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

1831. No. 1.

Gouvernements Blad.

PUBLICATIE.

Houdende eene wyziging in art. 17 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke geweldadigheden van den 16 | 17 Maart 1830 (Gouv. blad van dat jaar No. 2.)

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

ALLEN, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT ! doet te weten :

Nademaal het aan ons is voorgekomen noodzakelyk te zyn, de wetsbepaling voorkomende in het slot van Art. 17 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke geweldadigheden van den 16 | 17 Maart 1830 (Gouvernements-blad van dat jaar No. 2.) eenigzins nader te wyzigen.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan te arresteren het gene volgt.

Art. 1.

Het slot van Art. 17 der vermelde Publicatie, houdende : zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan honderd slagen : wordt gehouden voor vervallen.

Art. 2.

In plaats van deze woorden zal ter gemelder plaats gelezen moeten worden : zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene lyfstraf ter bepaling des Reglers.

En op dat niemand hier van eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo den 1sten February des jaars 1831, van Zyner Majesteits Regering het achttiende.

CANTZLAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo den 2den February 1831.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 4den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten :

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ons geautoriseerd heeft tot de invoering van provisionele voorzieningen ter uitvoering op de eilanden Bonaire en Aruba, van eenige der bepalingen van de publicatie van den Gouverneur Generaal in Rade dd. 1sten Juny 1830 en alhier op den 3den September deszelfs Jaars gepubliceerd, betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen. Zoo is het dat wy hebben noodig geoordeeld te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald :

1. Dat de Algemeene Ontvanger op Curaçao zal bepalen met de perceptie van de belasting op erfvolgingen op de eilanden Bonaire en Aruba verschuldigd en te betalen, edoch dat de betaling daarvan op Bonaire aan den Gemeendebestuur, en op Aruba aan den Ontvanger der erfpachtsheden om aan den Algemeenen Ontvanger te worden overgemaakt.

2. Dat de gezaghebbers op de eilanden Bonaire en Aruba zullen bevoegd zyn, niet alleen tot de benoeming van eenen derde deskundige by artikel 23 der voormelde publicatie bedoeld, maar ook tot het afnemen van eeden zoo op memoriën van aangiften, overeenkomstig het 25 en 26ste artikel, als van de ingevolge artikel 37 en 38 (alle van het voormelde reglement) benoemde deskundigen.

3. Dat de handelingen van en tusschen den Algemeenen Ontvanger en de belasting schuldigen, zoo als die in de voorzeide publicatie zyn voorgeschreven, door tusschenkomst van de respectie Gezaghebbers op de voormelde eilanden zullen geschieden.

Gearresteerd op Curaçao den 5den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut ! doen te weten :

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 4den February deses jaars No. 124 111, aan ons ten fine van afkondiging en invoering toegezonden heeft : een reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba, by de voormelde resolutie gearresteerd, zoo wordt hierby aan het gemelde reglement publiciteit gegeven en hetzelfde alzoo ingevoerd om in werking te worden gebracht ; luidende het voormelde reglement als volgt :

REGLEMENT op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba.

Art. 1. Met intrekking in zoo verre van alle vroegere verordeningen, wetten en reglementen, waarby anders mogt zyn bepaald, en zoo mede van het reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba, gearresteerd den 18den February 1829 en gepubliceerd den 21sten daaraanvolgende, wordt aan alle ingezetenen van Curaçao, Bonaire en Aruba de bevoegdheid toegekend, om op Aruba goud te delven, mits zich gedragende overeenkomstig de hierna te vermelden bepalingen.

Art. 2. Dat tot dit einde voor zoo veel dit niet reeds geschied is, de goudplaatsen of gronden verdeeld zullen worden in concessien van perceelen, ieder voor den arbeid van een man berekend.

Art. 3. De genen die verlangen mogen, van de by art. 1 verleende vryheid gebruik te maken, zullen het verzoek daartoe, het zy mondeling, het zy schriftelyk, moeten doen, aan den gezagvoerder van het eiland Aruba, met juiste opgave van de hoeveelheid gronds die zy wenschen te bewerken en van het getal arbeiders daartoe te bezigen, en aanduiding van de plaats waar dezelve gelegen is.

Art. 4. De gevraagde concessien zullen gratis door den gezagvoerder, dadelyk aan de eerstkomende aanvragers verleend worden, voor den tyd van een geheel Jaar, op de voorwaarde in dezen, doch speciaal by art. 5, 7 en 9 vastgesteld, het zy in enkele, het zy in meerdere percelen, naar gelang van het getal arbeiders, hetgeen men daartoe bezigen wil, berekend voor ieder perceel een arbeider ; ten zy, dat over de gevraagd wordende gronden bereids beschikt is, of te wel dat, den landheer verkiezen mogt, zoodanige grond of gronden aan zich te behouden. Zullende de verzoeken om concessien in geen ander geval kunnen geweigerd worden, en in de gevallen waarby door meer dan een persoon hetzelfde stuk gronds aangevraagd wordt, zal zulks door het lot, in tegenwoordigheid der belanghebbenden of hunne wettige gemagtigden, worden beslist. Ook zullen de leenhouders voor elk volgend jaar gerechtigd zyn, tot het leen bezit der vroeger verkregen concessien, byaldien zy zulks verlangen en daartoe ter bekwaamer tyd zullen verzoek hebben gedaan.

Niettemin wordt den gezagvoerder van Aruba de verplichting opgelegd, om geene gronden, waarvoor aanvraag gedaan wordt, te mogen weigeren, dan na dat de bevoegden daartoe door hem aan den Directeur van Curaçao zullen zyn opgegeven, en hy van denzelven daartoe autorisatie zal hebben bekomen.

De Directeur van Curaçao zal buitendien de bevoegdheid hebben, daartoe redenen vindende, om de concessien voor langer dan een jaar te verleenen.

Art. 5. Aan niemand zal het geoorloofd zyn, om zonder verkregen schriftelyk bewys van concessie van een daaby aangeduid gedeelte gronds opdelvingen te doen, of naar goud te zoeken, of dit verkregen hebbende, buiten de hem toegestaan omtrek te graven ; zullende hy niet het werk niet mogen aanvangen, dan na dat dien omtrek aan hem, door den daartoe bevoegde district meester of een der daartoe door den gezagvoerder gesigneerde persoon, zal zyn aangewezen, aan wiens beslissing hy zich ter eersier instantie zal moeten onderwerpen ; zullende in cas van verschil door den gezagvoerder zelf finaal worden beslist. Elke overtreding van dit artikel zal gestraft worden met confiscatie van het te vinden goud, en bovendien het zy met een boete van niet minder dan f200, edoch niet meerder dan f1000, het zy met eene gevangenis van niet minder dan drie maanden en niet meerder dan vijf maanden, of wel met beide te gelyk, naar bevind van zaken en omstandigheden, ter beoordeeling des Regters.

den, of wel met beide te gelyk, naar bevind van zaken en omstandigheden, ter beoordeeling des Regters.

Art. 6. De leenhouders zal gehouden zyn, om de hem toegewezen grond of gronden binnen bepaalde tydvakken te bewerken, en dewelke hierby worden vastgesteld, op drie maanden gedurende het drooge, en op zes maanden gedurende het regen seizoen, op ponne, dat wanneer na verloop van deze tyds bepalingen komt te blyken, dat de leenhouders niet werkzaam geweest is, de verleende concessie of concessien in den boezem van het Gouvernement zal of zullen terug keeren en dat hy die niet op nieuw zal mogen bewerken, dan na eene nadere concessie te hebben verkregen.

Art. 7. De bevelen door of van wege den gezagvoerder ten aanzien van het werk, zal de leenhouders verplicht zyn stiptelyk optevolgen, op ponne dat in geval van ongehoorzaamheid het weik geschorscht en by opzettelyke onwilligheid de concessie zal worden ingetrokken.

Art. 8. Aan de leenhouders, die hierby vrygesteld worden van alle geldelyke lasten, ten aanzien der te verleenen concessie, wordt de billyke verplichting opgelegd, om al het reeds gewonnen en alzoo clandestien terug gehouden, en nog op eene geoorloofde wijze te winnen goud, aan den gezagvoerder overteleveren, dewelke voor 2-3 van het gewigt van het aan hem overgeleverd wordende gedegen goud, dadelyk tegen behoortlyk terug aan den vinder of eigenaar zal uitbetalen het bedrag in geld of geldswaarde, gerekend tegen f42 het once oud Hollandsche gewigt, en voor het stof goud in dezelfde verhouding van 2-3 van het gewigt pro rato.

Art. 9. De verbods bepalingen by vroegere verordeningen, tegen het handeldryven van of door particulieren in of met zoogenaamd gedegen of maagden goud, of van goud in dien staat als hetzelfde op Aruba aanwezig is ; en gevonden wordt, blyven in volle kracht, even als of dezelve op nieuw in deze waren geinsereerd.

Art. 10. Alvorens de opdelvingen van een geconcedeerd perceel door den concessionaris kunnen veriaten worden, en hetzelfde in den boezem van het Gouvernement kan terugkeeren, zullen de laatste leenhouders verplicht zyn, ten hunnen kosten, hetzelfde in zoodanige toestand te brengen dat er voor de voorbygangers geen gevaar kunne bestaan ; zullende hy zich daarby gedragen naar de bevelen ; hem door of van wege de gezagvoerder te geven, terwyl, by gebreke van dadelyke voldoening aan de deswegens te geven orders, het noodige van Gouvernements wege, edoch voor rekening der nalatigen, zal worden verrigt, en de kosten, by parate executie worden ingevorderd.

Art. 11. Het Gouvernement behoudt zich voor om dit Reglement naargaans zoodanig te veranderen of amplieren als zulks naar vereischte der omstandigheden, noodig en raadzaam zal worden bevonden.

Art. 12. Alle vorige publicatie, wetten, reglementen en verordeningen, blyven, voor zoo veel daaraan doof deze niet is gederogerd, in hare volle kracht en waarde, en zal mitsdien aan derzelver stipte naarkoming de hand worden gehouden.

Aldus goedgekeurd en gearresteerd by Resolutie dd. 4den February 1831, No. 124-111.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,

(get.) CANTZLAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Voor eensluidend afschrift,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 5den Maart 1831, het 18de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 9den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretary van het Gemeente-Bestuur, Curaçao den 10den Maart 1831.

ER wordt hierby bekend gemaakt, dat de Gemeente-Raad, by besluit van den 2den Maart d. j. tot leden der Commissie belast met het toezigt op de Apotheken en het examineren van derzelver gasten of provisors benoemd heeft

De Weled. Heeren J. A. De Lima, M. D.

A. H. E. Ph. Schuler, Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid.

D. Bevers—en

P. Koentze.

De President van het Gemeente Bestuur,

THS. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 25sten Maart 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt tot kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Onzen voor 15 Centen ; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op ponne als by publicatie van den 16den Maart 1831 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornemen.

De Secretaris van hetzelfde,

J. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

WAARSCHOUWING.

HOEZEER het overbodig mogte schynen, eene waarschouwing aan de belastingschuldigen te geven, om, by de expiratie van dit eerste kwartaal, het invorderbaar wordende gedeelte der rekeningen ten hunnen laste te komen aanzuiveren, na dat ten dien opzichte reeds zoo vele bepalingen en bekendmakingen hebben plaats gehad, zoo heeft de ondergeteekende nogtans ter vermyding van kosten welke met de geregtelyke invordering der verschuldigde belastingen gepaard gaan, het niet ondienstig geacht, de rekeningen over dit loopend jaar thans bezorgd zynde, den respectieve belastingschuldigen te herinneren aan den inhoud van het achtste artikel der nadere bepalingen wegens de heffing en betaling der belastingen op eigendommen en bezittingen en op het personeel en mobiliair bekend gemaakt by Publicatie van den 11den Maart 1828, welker stipte nakoming den ondergeteekende van hooger hand ernstiglyk is aanbevolen.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 24sten Maart 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den Maart 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lamme Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrietten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pene als by de wet is bepaald.

Van wage het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemachtigden van den Heer JOSEPH MÖLLER, zullen op Maandag den 11den der aanstaande maand April by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis, bestaande in verscheidene Kamers, Voorkamer, Regenbak, &c. gelegen op Pieterman in de 1ste Wyk, No. 14;—alsmede een Negrin genaamd Wilmina.

G. VOS, J. Z.
B. A. CANCRYN.

Den 24sten Maart 1831.

UITTREKSELS UIT ARNHEMSCHE COURANTEN.

Parys, Nov. 25.—Onderscheidene dagbladen behelzen een manifest van *Josep Bonaparte*, waarbij hy bevoert, dat de hertog van *Reichstadt* (de zoon van *Napoleon*) aanspraak op den Franschen troon heeft.

Wenen, Nov. 26.—Volgens berigten uit Konstantinopel van den 23sten October, bleef aldaar by voortdurende grootste rust heerschen, ofschoon zich ook eenige ontevredenheid geopenbaard had, wegens de duurte van het brood, welke het gevolg is van te weinig aanvoer van graan. De Turksche regering heeft de koffyhuizen en tavernen, welke sedert het vernietigen der Janitsaren gesloten waren, weder laten openen; een bewys dat zy voor geene oproerige bewegingen beducht is. Varna is thans door de Russen ontruimd. *Wed. schih-pacha* is tot bevelhebber in deze plaats benoemd.

's Gravenhage, Dec. 10.—(*Particuliere Correspondentie.*)—De generaal *Pylant* beklagt zich, dat men hem verdacht houdt, als hadde hy by het ontstaan der volksbeweging in Brussel niet al het mogelyke gedaan tot herstel van orde en rust. Hy heeft zich daarom tot den Koning gewend, met verzoek om hierin door Z. M. by besluit te worden gejustificeerd, of wel zich voor het hoog militair gerechtshof te mogen verantwoorden.

—De commissie van bezuiniging heeft de ministers wat gekortwikt. Ten gevolge van hare voorstellen verliezen hunne Excellentie de tien duizend gulden gratificatie, die voor hun derzelver tydelyke verblyf te Brussel werd toegestaan en langzamerhand was veranderd geworden in eene daarmede gelykstaande jaarlyksche verhooging van vyf duizend gulden. De staatsraden moeten insgelyks van acht duizend op zes duizend gulden worden terug gebracht.

Mengelingen.

De Vrede.

Wy haanten ons, de aandacht der Natie, en vooral der Regering, op een klein, maar HOOGSTBELANGRYK boekje te vestigen, getiteld: *DE VREDE*, door Mr. S. P. LIPMAN, Advocaat te Amsterdam, en aldaar uitgegeven by A. ZWEE-SAARDT en J. GUYKENS. Worden de raadsragen, daarin opgegeven, opgevolgd, zoo kunnen niet alleen wy van den oorlog ontslagen, maar zelfs een algemeene oorlog in Europa worden voorgekomen. Maar SPOED, de meest mogelyke speed eischt het dringende der omstandigheden. LIPMAN dringt aan op "onmiddelyke erkenning van België's onafhankelykheid en afstand van 's Konings regten, zonder voorbehouding; op scheiding der schuld, waarvan het Hollandse gedeelte vóór 1815 voor rekening van Holland, gelyk het Belgische voor dat land zou

komen, en het overige, na 1815 gemaakt, billyk voor ieder de helft gedeeld worden, met dien verstande, dat hetgeen voor de vestingen gecontracteerd is, voor rekening van België blyft, gelyk de schuld voor de koloniën ten laste van Holland. De grenzen van 1814 worden hersteld; Luxemburg laat Holland aan de beschikkingen van het Duitse verbond over. De Schelde blyft vry." Ons dunkt, dat deze voorwaarden aliezins billyk en zelfs voor geene bedenkingen van de Belgische zyde vatbaar zyn: daar echter hier grillige onkunde, drieste verwaandheid en miskenning van waarachtig eigenbelang, door haat tegen Holland bestuurd, op den troon zitten, zoo zou, naar ons begrip, de opgave hier zoo redelyke en voor ons toch zoo voordeelige vredesvoorwaarden van wege Z. M. den Koning niet aan het Belgische, maar aan het Londensche congres moeten worden gedaan. De Mogendheden zyn met de zaak verlegen: zy wenschten eenen oorlog te voorkomen, doch zien er geene kans toe. De uitsluiting der Nassau's te Brussel maakt hen daarvoor nog meer beducht, door den knoop bykans onoplosbaar te maken, anders dan door het zwaard. De afstand des Konings van alle zyne regten op België moet hun allen welkom wezen, en de vreedzame ontknooping van het groote treurspel bespoedigen. De Koning zal daarvoor dus den dank van Europa inoogsten, en—zoo niet—dan toch zekerlyk ons door den vrede, die, te Londen of Petersburg versinaad, te Brussel ongetwyfeld gehoor zal vinden, behoeden voor de rampen van eenen oorlog, dien wy, na zoo vele reeds gedane opofferingen en verliezen, niet meer zouden kunnen torschen, en wandaar niet slechts onze fondsen tot eene schrikbarende laagte zouden vervallen, maar ook ons geheele volksbestaan zou worden in de waagschaal gesteld. Ja, gewis! voor een valsche punt van eer, of voor de onzinnige hoop, om België te heroveren, hetwelk wy toch niet kunnen doen, zou men ons land aan de kans wagen, om weder, gelyk in 1795 en 1810, een wingewest van Frankryk, of hetgeen nog erger zou zyn, van België, onder de opperheerschappy van Frankryk, te worden. En is geheel België het wel waardig, dat men de vreesselyke kans wage? De heer Minister van Financien antwoordt wel in de Staten-Generaal, wanneer men hem naar de toekomst van ons land vraagt, ik weet het niet; maar dit schynt reeds aan te duiden, dat men op de onverantwoordelykste wyze ons lot met dat van België wil gemeen maken, en des noods met Pruisen en Rusland eenen oorlog tegen Frankryk, en misschien tegen het verraderlyke Engelsche ministerie, wagen. Neen! dien kan de Natie niet doorstaan. Dan zyn wy verloren! Dan kaapt Engeland onze schepen en koloniën; Frankryk verovert onze vestingen en herstelt hier weder misschien de STASSART en DE CELLES, of, al loopt het ten beste af, wy worden met eene schuld bezwaard, die wy niet dragen kunnen; en dan gaat het land bankroet.—Wy bidden, wy bezweren het gouvernement by de talloze opofferingen der Natie, ons toch aan zulk een lot niet bloot te stellen, maar liever naar de stem des ganschen volks en naar de waarachtige volksvrienden in de Staten-Generaal te hooren, die om eene volledige afscheiding vragen, doch door anderen zyn teruggeroepen, welke eene rampzalige schroomvaligheid voor mogendheden bezielt, die voor ons niets gedaan hebben in het uur des gevaars, maar nu zy de geestdrift des Volks zien, daarvan voor zich zelven party zullen willen trekken, en verlangen, dat wy de spits tegen België en Frankryk zullen afbytten. Maar, by den Hemel! daartoe is de bloem der Natie niet uitgetrokken; niet om veroveringen te maken, maar om eenen eerlyken vrede te winnen, en, opdat men van de eerste gelegenheid, die zich aanbiedt, om uit dezen onnatuurlyken toestand van spanning te geraken, gebruik make. Men vreeze dus niet, om, wanneer men daardoor eenen goeden vrede kan bekomen, Antwerpen te ontruimen. De ministers zouden zich voor tydgennoot en nakomelingschap strafbaar maken, indien zy aan Z. M. den raad gaven, om Russische hulp af te wachten, en ons daardoor met Frankryk in oorlog te brengen. Men zegge niet, dat wy immers zelve, in een onzer laatste nummers, het vreesselyke der *Revolutionnaire Pest* hebben erkend, die men moet tegengaan. Dit is waar; doch zyn wy daartoe geroepen? LIPMAN verfoeit die zoo zeer als iemand; maar eigen behoud gaat boven alles: de oorlog met België brengt ons juist met deze besmetting in aanraking; dus, hoe spoediger van dat volk geheel ontslagen, hoe beter.—Het Huis van Oranje zou zich, na al het gebeurde, diep vernederen, door weder over België te willen regeren.—Zou het niet, gelyk onze waardige volksvertegenwoordigers, COLLOT D'ESCURY en VAN ALPHEN C. S., te regt aanmerken, voor dat Huis zelve veel gelukkiger en roemryker zyn, over een klein, deugdzaam en nyver Volk, dan tevens, en met de grootste botsingen, over een woesten hoop van onderreengemengde godverzaakers en outerslaven, onder welke de Vorst geen oogenblik zyn leven veilig was, te regeren? Het doet ons innig leed, dat de meerderheid der Staten Generaal dit voorstel, hetwelk het land redden kon, uit inzigten verworpen heeft, die wy niet begrypen kunnen. God geve, dat de Regering spoedig, ZEER SPOEDIG, tot inkeer kome, eer het te laat is. Want zyn wy eenmaal, gelyk in 1793, (toen het niet te vermyden was) in den draaikring des algemeenen oorlogs medegesleept, (dien wy nu nog door eenen eerlyken afzonderlyken vrede kunnen ontkomen)—dan, vaarwel, volksgeluk, stille huisselyke welvaart en rust! Dan moeten onze jonge lieden onder eenen Russischen of Pruisischen, of ook Hollandischen generaal de Belgische vestingen mede gaan belegeren, waarvoor zy toch waarlyk het zwaard niet hebben aangegord.—Dat God den Koning wysheid verleene, en dat deze ons spoedig vrede en onzydigheid schenke! Wy hebben voor Europa reeds genoeg, Europa voor ons nog niets gedaan.—*Amst. Courant.*

Inneryke staatsberoerten, Oorlogen. Dynastie veranderingen van België, koers der middeleeuwen tot op heden.

In geheel Europa is geene landstreek aan te wyzen, die dikwyler de schouwplaats van staats-omwentelingen is geweest, dan dat gedeelte van het aloude Gallie, hetwelk den naam van België heeft bekomen. Wy zullen hier niet dan van de middeleeuwen af aan, de voornaamste trekken van deszelfs geschiedenis opsommen.

In 1106 nam Godefridus, graaf van Leuven, door Keizer Hendrik V. met het leenheerschap over het hertogdom van Neder-Lotharingen begiftigd zynde, voor het eerst den tytel van hertog van Brabant aan; en, te rekenen van dit tydegewricht, begon dit land als een afzonderlyke staat beschouwd te worden.

In 1218 schonk Hendrik II, een der opvolgers van Godefridus, by uitersten wil, de vryheid aan alle de landbouwers van Brabant, die tot dus verre, krachtens de staatswet des Duitsechen Ryks, als lyfeigenen werden beschouwd. Hy onthief hen van het regt der doode hand (*), en bepaalde dat zy, even als de bewoners der steden, niet dan voor hunne eigene burgerlyke overheden konden te regt staan. Deze uiterste wil van hertog Hendrik II is, by alle de volksofstanden die onder diens opvolgers plaats grepen, bestendiglyk ingeroepen geworden.

Die volks-opstanden of oproeren waren op sommigtyden der wyze geweldig, dat de Fransche Koningen genoodzaakt waren tusschen beide te komen. Zoo won Philips-de-Schoone, in 1304, op de Vlamingen of Brabanders, den veldslag van *Mons-in-Puelle*; Philips van Valois in 1328, dien van Cassel; en Karel IX, in 1382, dien van Rosebeek.

Maar reeds in dit laatste tydegewricht waren de Fransche koningen bekleed met de opperleenenheerschappy over Brabant, als eene flauwe schadeloosstelling voor den onstaatkundigen afstand, welken, in 1383, koning Jan aan den vierden zynen Zonen, Philips-de-Stoute, had gedaan. Jan was onbetwistbaar de erfopvolger van Philips van Rouvre, laatste hertog van het eerste huis van Bourgondiën.

Door eene onvoorzigtigheid, welke, zegt de President Hénault, zynen kinderen duur te staan kwam, gaf Koning Jan, in stede van een zoo gewigtig domein te behouden, hetzelfde aan éenen zynen Zonen, by wyze van vruchtgebruik, om by uitsterving van mannyk oir, wederom aan de kroon toe te vallen. Uit deze schikking vloeyde voort dat een Fransche Vorst de stamheer werd van dat tweede huis van Bourgondiën, hetwelk aan Frankryk in de langdurige oorlogen, welke het tegen Engeland had uit te houden, zoo vele onheilen brouwde.

Karel-de-Vermete, in 1477, overleden zynde zonder mannyk oir na te laten, zoo zouden zyne staten aan de Franschen kroon wederom hebben moeten toevallen, maar, door het huwelyk van Karels dochter, Maria van Bourgondiën, met den aartshertog Maximiliaan, Zoon van Keizer Hendrik III, gingen zy over in het huis van Oostenryk. Karel V, uit dezen tak ontsproten, vereenigde de Nederlanden met de Spaansche monarchie.—Onder de regering van zynen Zoon, Philips II, barsteden die staats-beroerten uit, die na den beldhaftigsten en hardnekkigsten, ja zelfs meer dan tachtigjarigen stryd de Noordelyke Nederlanden, tot eenen vryen en onafhankelyken staat verhieven.

De zuidelyke gewesten, of het eigenlyke Brabant, thans gemeenlyk België genoemd, bleven onder het beheer van Oostenryk, eerst onder den Spaanschen en vervolgens onder den Germaanschen tak.

Lodewyk den XIV veroverde meermalen Brabant en Vlaanderen. Lodewyk XV, wiens heerbenden door den beroemden Maarschalk van Saxe aangevoerd werden, had dezelve geheel en al ten onder gebracht, en begon zelfs, door Bergen op Zoom en Maastricht, tot in Holland binnen te dringen, toen hy, door eene meer edelmoedige dan staatkundige inwilliging, ten jare 1748, by het tractaat van Aken, de gezegde provinciën aan Oostenryk gaf.

Belgie bleef onder de regering van Maria Theresia aan Oostenryk onderworpen; maar, in 1789, stond het op tegen haren zoon Joseph II. Den broeder en erfgenaam van dien Vorst, Leopold II, gelukte het, minder door geweld van wapenen, dan ten gevolge van sommige inwilligen, zyn gezag in die gewesten te herstellen; maar deze werden welhaast door de Fransche legers veroverd, en maakten van 1794 tot 1814, dat is te zeggen gedurende twintig jaren, onder republiek en keizerschap, een deel van Frankryk uit.

Zeker Duitsch Dagbladschryver beweert in de Belgische jaarboekendrie veranderingen van dynastie en zes inwendige staats-omwentelingen in iedere eeuw te hebben gevonden.

(*) Waardoor by hen overlyden de goederen der Vassallen aan den leenheer kwamen.

(By dit Nummer behoort een Vervolg.)

Levens over de Genealogie van Prins Willem den 1sten van Oranje.

Otto, Graaf van Nassau huwde in den jare 1061 met **Adelheid**, dochter van Wichard den derden, Voogd van **Gelder**, en bekwaam door dat huwelyk het genoemde Voogdschap. Vervolgens werd hy, om zyne verdiensten, door Keizer Hendrik IV. tot Graaf verheven; door zyn tweede huwelyk met **Sophia**, dochter van **Wichman, Graaf van Zutphen**, heeft hy in het vervolg dat graafschap aan **Gelderland** gehecht.

Reinoud II, Graaf van Nassau, werd door Keizer Lodewyk van Beyer en Ao. 1339 in de vergadering der Keurvorsten van het ryk, te Frankfort, tot den staat en de waardigheid van Hertog verheven, sedert welke tyd het Landschap van **Gelder** de naam en voorrang van een **Hertogdom** onder de Nederlandsche provincien heeft gehad en zulks aan de verdiensten van dezen Reinoud te danken had. Deze tak van Nassau is met het overlyden van Eduard den derden hertog uitgestorven en het **Hertogdom Gelder** is gekomen aan **Willem**, Hertog van **Gulich**, zusters zoon van dien Eduard; zoo dat het geslacht van Nassau van 1061 tot 1371, dus meer dan drie eeuwen, het land van **Gelder**, onder de tytels van Voogden, Graven en Hertogen heeft bezeten.

Bovendien heeft reeds sedert den jare 1311, wanneer **Graaf Otto van Nassau**, (van wien **Prins Willem I. van Oranje** in het zevende lid afkomstig is,) trouwde met de **gravin van Vianden**, het huis van Nassau verscheiden graafschappen en vrye heerlykheden in **Brabant**, **Luxemburg**, **Vlaanderen** en **Holland** bezeten. Het graafschap **Vianden**, in **Luxemburg** gelegen, is sedert altyd in den huize van Nassau verbleven.

Engelbert de I., Graaf van Nassau, kleinzoon van Graaf Otto, huwde in 1404 met **Jemina**, eenige erfdochter van **Jan van Polanen**, heer van der **Leck**, **Breda** &c. een magtig heer, die vele heerlyke goederen bezat; door welk huwelyk de voorname baronny van **Breda**, te zamen met vele andere heerlykheden en goederen van het huis van Polanen in dat van Nassau zyn gebragt en de stad **Breda** gebouwen voor den zetel van het huis van Nassau, in de Nederlanden, alwaar die Graven hunnen Raad en rekenkamer hielden. Uit dit huwelyk zyn de volgende Graven van Nassau en de Prinsen van Oranje gesproten, en **Prins Willem den I. van Oranje**, in regte mannelijke linie in het vyfde lid afkomstig, want uit dien echt is geboren:

Jan, Graaf van Nassau, Baron van Breda, onder de regering van **Karel de stouten**, deszelfs stadhouder van **Brabant**. Hy had ten huwelyk **Maria**, dochter van den Graaf van **Loon** en **Hensberg**, en stierf Ao. 1475, oud 65 jaren, nalatende twee zoonen, welke beide, na elkander, hunnen vader in zyne staten en heerlykheden hebben opgevolgd.

Engelbert de II., Graaf van Nassau, Baron van Breda &c. werd by het leven van zynen vader, de graaf van **Vianden** genaamd,—in 1473 ridder van het **Gulden Vlies**, was een der voornaamste veldheeren onder **Karel de stouten**, versloeg de **Franschen** by **Guinegate** in 1479 voor **Aartshertog Maximiliaan**, stelde deze in het gezag der Nederlanden, en was naderhand deszelfs stadhouder voor **Vlaanderen**, na den vrede met **Karel den VIII. van Frankryk** te hebben helpen sluiten. In 1497 verkreeg hy door koop van den Hertog van **Gulich**, de stad en baronny van **Diest** in **Brabant**, die sedert aan het geslacht van Nassau bleven. In 1501 werd hy door **Philip Aartshertog van Oostenryk**, tot Stadhouder over alle de Nederlandsche provincien aangesteld. Hy stierf 31 Mei 1504 te **Breda**, zonder kinderen na te laten.

Joan Graaf van Nassau, zyn broeder en opvolger in alle zyne heerlykheden, was gehuwd met **Elizabeth**, dochter van **Henrik**, Landgraaf van **Hessen**, verwekt by **Anna** Ergravin van **Catzenellebogen**, die hem eerst het graafschap **Dietz** en daarna mede dat van **Catzenellebogen** ten huwelyk bragt. Hy stierf in 1516 te **Dillenburg** nalatende twee zoonen, **Hendrik** en **Willem**. De eerste verkreeg alle de Nederlandsche goederen en heerlykheden en de tweede alle de bezittingen in **Duitschland**, deze:

Henrik, Graaf van Nassau, werd in 1515 ridder van het **Gulden Vlies** en Stadhouder over **Holland**, **Zeeland** en **Vriesland**; daarna door den Aartshertog, naderhand Keizer **Karel de V.** in gezandchap aan **Frans I.** Koning van **Frankryk** gezonden om het huwelyk te sluiten tusschen **Karel** en de jongste dochter van den overleden **Lodewyk den XII.**, hetwelk echter niet is voltrokken. **Henrik** huwde toen met **Claude de Chalon**, eenige zuster van den vermaarden **Philibert de Chalon**, **Prins van Oranje**, door welk huwelyk dat Prinsdom, en meer andere goederen in **Bourgogne**, aan het huis van Nassau zyn gekomen. De voornaamste zaken van de regering der Nederlanden waren dezen **Henrik**, onder het bestier van Koningin **Maria**, toevertrouwd. Hy stierf in 1536, zyn zoon:

Réné of Reinier, Graaf van Nassau, was zyn eenige erfgenaam en reeds in 1530 door zynen oom **Philibert de Chalon** verklaard tot zyn erfgenaam voor het prinsdom van Oranje en andere heerlyke goederen in **Bourgogne** gelegen, onder de voorwaarden dat hy de naam en wapenen van het huis van Nassau zoude verlaten en voortaan zoude gebruiken die van **Chalon**, zoo dat hy voortaan bekend stond, als **Réné de Chalon**, **Prins van Oranje**. Hy was in 1542 stadhouder van Keizer **Karel den V.** over **Holland**, **Zeeland**, **Vriesland**, **Utrecht** en **Gelderland**, en

ridder van het **Gulden Vlies**. Huwde met **Anna**, zuster van Hertog **Frans van Lotharingen** en stierf 18 July 1544 aan eene wonde te **St. Didier**; geene kinderen nalatende, maar met toestemming van Keizer **Karel** tot zyn algeheele erfgenaam aansteltende, zyn volle neef, **Willem van Nassau**, zoon van zynen vaderlyken oom, en toen elf jaren oud, welke daarna als **Prins Willem den I. van Oranje** voorkomt; wiens vader

Willem, Graaf van Nassau Dillenburg, jonger broeder van den voormelden Hendrik Graaf van Nassau en zoon van **Joan**, broeder en opvolger van **Engelbert den tweeden**, was gehuwd aan **Juliana**, Gravin van **Stolberg**, vroeger weduwe van den Graaf van **Hannaw**. Hy ging tot den **Lutherschen eeredienst** over, had zyn verblyf in **Dillenburg** en overleed aldaar in 1559, nalatende zyne weduwe met vyf zoonen en zes dochters, (waarvan **Prins Willem den I.** de oudste was,) benevens nog eene voordochter by de Gravin van **Egmont** in huwelyk verwekt. De Gravin **Juliana** stierf in 1578, en heeft in haar leven mogen zien 123 kinderen en kindskinderen uit haar huwelyk voortgesproten.

Willem den I. Prins van Oranje, Graaf van Nassau &c. is geboren te **Dillenburg** den 14 April 1533, oude styl. Hy was de negende Prins van Oranje van dien naam en de eerste uit het huis van Nassau.—Huwde in July 1551, 18 jaren oud zynde met **Anna van Egmont**, dochter van **Maximiliaan van Egmont**, Graaf van **Buren**, waardoor de groote goederen van de graven van **Buren**, onder anderen het graafschap van dien naam, en van **Leerdam**, de heerlykheden van **Ysselstein** en **St. Maartensdyk**, mitsgaders **Cortgene**, en vele anderen meer in de provincie van **zeeland** gelegen in het huis van Oranje zyn overgebragt. Hy was ridder van het **Gulden Vlies**. In 1553 stierf zyne gade hem nalatende een zoon, **Filipe Willem, Graaf van Buren**, naderhand in 1568 door **Alba** naar Spanje gevangen gezonden, en eene dochter **Maria** genaamd. Hy verkreeg in dat zelfde jaar van **Filips den 11den** in pandschap de stad en heerlykheid van den Graaf en lande van **Cuyk**; en werd by het vertrek van **Filips** naar Spanje door dezen aangesteld als stadhouder over **Holland**, **Zeeland**, **Vriesland** en **Utrecht**, en kort daarna ook over het Graafschap **Bourgogne**. Hy huwde in 1561 te **Gouda** met **Anna**, eenige dochter van den beroemden Keurvorst **Maurits** van **Saxen**, welke hem drie kinderen (**Prins Maurits** geboren te **Dillenburg** in 1567 en **Anna** en **Emilia**) baarde en naderhand, zoo men zegt wegens overspel, van hem in 1575 gescheiden en in 1576 te **Dresden** overleden is. In 1581 kocht hy de steden **Vlissingen** en **Veere** met het regt van eerste edele van **Zeeland**. In 1575 huwde hy in den **Briel** met **Charlotte de Bourbon**, dochter van den Hertog van **Montpensier** welke abdisse van **Jouarre** geweest zynde tot den gereformeerden eeredienst was overgegaan en zich aan het hof van den keurvorst van **Paltz** ophield. Uit dit huwelyk werden verwekt zes dochters, te weten: **Louise Juliana**, **Elizabeth**, **Catharina Belgica**, **Flandrina**, **Charlotta Brabantina** en **Emilia secunda**. **Charlotte de Bourbon** overleed den 5den Mei 1582 aan de gevolgen eener schrik van den aanslag op het leven haars gemaals te **Antwerpen** den 18den Maart 1582 door **Jean Jeauregui** gedaan. Hy was in 1576 by de pacificatie van **Gend** tot **Admiraal Generaal** van de Zee en Stadhouder van **Filips den II.** over **Holland**, **Zeeland**, **Bommeli** en andere geannexeerde plaatsen aangesteld. In 1576 werd hy tot **Ruwaard van Brabant** verkoren en in 1579 **Luitenant Generaal** van den Aartshertog **Matthias**. Hy bragt de **Unie van Utrecht** te wege, welke op 23 January 1579 finaal gesloten werd.—In 1590 werd hy Stadhouder van **Vriesland**. Huwt den 12 April 1583 voor den vierden maal met **Louise**, dochter van den beroemden **Admiraal de Coligny** en vroeger weduwe van den Heer de **Teligny**, die geroemd was de volmaakste edelman van **Frankryk** te zyn geweest, en die met zyn schoonvader te **Parys** in den **St. Bartels nacht** (24 Aug. 1572) was vermoord. Uit dit huwelyk is geboren 28 February 1584 **Prins Frederik Henrik**, wiens **Peters** waren **Frederik de II.** Koning van **Denemarken** en **Henrik de IV.** Koning van **Frankryk**. Den 10 July 1594 des namiddags te 2 ure werd hy te **Delft** door **Balthasar Gerard**, van **Villefans** in **Bourgogne** verraderlyk doorschoten, op het punt zynde van tot Graaf van **Holland** en **Zeeland** en Heer van **Utrecht** te worden verklaard.

Zyn oudste zoon **Filips Willem**, opvolger in het Prinsdom van Oranje, overleed kinderloos, gelyk mede deszelfs zuster **Maria**, gehuwd geweest met Graaf **Philip van Hohenlohe**. Zyn tweede zoon **Maurits** stierf mede zonder wettige kinderen na te laten, zoo als mede deszelfs zuster **Anna** gehuwd met Graaf **Willem Casimir van Nassau**. Hare zuster **Emilia** huwde met **Don Emanuel**, **Prins** van **Portugal**, by den welke zy drie zoonen en drie dochters naliet. Van zyne dochters by **Charlotta de Bourbon**, is **Louisa Juliana** gehuwd geweest met **Frederik den IV.** Keurvorst en **Paltzgraaf** aan den **Rhyn**, **Elizabeth** met **Henry de la Tour**, Hertog van **Bouillon**; **Catharina Belgica** met **Philip Louis** Graaf van **Hannau**; **Charlotta Brabantina** met **Claude**, Hertog de la **Trimouille** en **Thouars**. **Flandrina** ging tot den **R. C.** eeredienst over en werd abdis van **St. Croix** te **Poitiers**. **Emilia Secunda** was gehuwd met **Frederik Casimir**, Hertog van **Lansbergh**, uit het huis van **Tweeburgen**. **Frederik Henrik** was in April 1625 gehuwd met **Amelia**, dochter van den Graaf van **Solms**, uit welke echt verwekt is **Prins Willem den tweeden** van Oranje, vader van **Willem den III.** Koning van **Engeland**, welke kinderloos stierf. **Prins Willem I.** liet nog een zoon, buiten echt verwekt, genaamd **Justinus** van Nassau, wiens moeder onbekend is. Deze is geweest **Luitenant Admiraal** van **Zeeland** en daarna **Gouverneur** van **Breda**.

WY Jonkheer **Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER**, Directeur ad-interim over de kolonie **Curaçao**, **Bonaire** en **Aruba**, Bevelhebber over de **Land** en **Zee**magt en de **Gewapende Burgermagt** aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal aan ons gerapporteerd is dat de rekeningen wegens de belasting op het personeel en mobilaire over dit loopend jaar uitgeschreven en bezorgd zyn.

Zoo is het dat wy het noodig geoordeeld hebben te bepalen, gelyk hierby wordt bepaald:

1. Dat de genen dewelke zich met den aanslag der voormelde belasting over dit loopend jaar bezwaard vinden en verlangen mogen hunne bezwaren voor te dragen, gehouden zullen zyn tot dat einde, op **Woensdag den 30sten** dezer maand des voormiddags te tien ure te verschynen in den Raad van **Policie**, dewelke ten gemelden dage zitting zal houden op het **Gouvernements Huis** binnen het **Fort Amsterdam**, om de belangen 'er zich bezwaard vindende belastingsschuldigen voorweld aan te hooren om daarop, naar bevinding, te beslissen; zullende de genen, dewelke daartoe in gebreken blyven, van alle regt van doleantie ontstoken zyn, aangezien na den afloop der gemelde zitting van den Raad geen later in te dienen bezwaar in aanmerking zal mogen komen of genomen worden.

2. Dat er geene doleantie over de voormelde belasting zal aangehoord of aangenomen worden welke geschieden moge wegens het onvermogen van den belastingsschuldige tot de betaling van de gemelde belasting, en dienvolgens niemand ter doleantie zal toegelaten worden anders dan omtrent erreur in den aanslag, waarover alleen doleantie vermag te geschieden of te worden aangenomen, daar de genen, dewelke vermeenen buiten staat te zyn om de meergemelde belasting te betalen, zich daarvan hebben kunnen bevryden door zoodanige woningen te kiezen die niet in de termen van den aanslag begrepen zyn, alwaarom al de genen die woningen hebben welke van den aanslag der voormelde belasting niet zyn uitgesloten, gehouden worden tot de betaling van die belasting in staat te zyn.

Gearresteerd op **Curaçao** den 19den Maart 1831, het 18de jaar van Zynen Majesteits Regering.

(w. g.) **RAMMELMAN ELSEVIER**.

Ter ordonnantie,

(w. g.) **W. PRINCE, Sec.**

Gepubliceerd binnen het **Fort Amsterdam** en in de **Willemstad** op **Curaçao** den 21sten daaraanvolgende.

(w. g.) **W. PRINCE, Sec.**

OPROEPING!

Secretary van het Gemeente-Bestuur, den 16den Maart 1831.

Op deswege bekomen autorisatie van het Gemeente Bestuur dezes Eilands, roept de ondergeteekende Ambtenaar van den Burgerlyken stand, de navolgende personen op, om de door hun sedert primo January 1831 gedane aangifte overeenkomstig § 1 der publicatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim in Rade dd. 18 January 1831, als nog voor of uiterlyk op den 15den April aanstaande te komen bewerkstelligen, ten einde daarvan de behoortlyke inschrijving op de Registers van den Burgerlyken stand gedaan worde, namllyk:

Voor aangiften van Geborenen.

J. H. Doval voor aangifte der geboorte van **Mozes**, **Maria Theresa Houtschilden** voor do. „ **Anna Dorothica**.

Juanna Ignees „ do. „ **Cleante**,
Alexander Louffer „ do. „ **Alexander**,
Florencia Malentje „ do. „ **Johan Marten**,
Mathias Raina „ do. „ **Fulgencia**

Jean Francois „ do. „ **Prisca Virgen**,
Maria Louisa „ do. „ **Jesus Maria**,
Johanna Paula „ do. „ **Maria Paulina**

Voor aangiften van Gestorvenen.

Basilie Modest voor aangifte van het overlyden van **Johannes Bangelista**

Stephanus de Jezus voor aangifte van het overlyden van **Manuel de Jezus**

Loran de Latry „ „ „ „ „ **David Calvo**

J. Curiel „ „ „ „ „ **Els. van Sal.**

„ „ „ „ „ **Nome de**

„ „ „ „ „ **Crasto**

Gysbertha Cardoze „ „ „ „ „ **Manuel Jezus**

Cicilia Manuela „ „ „ „ „ **Carolina Molina**

En wordt mede ter kennis gebragt van de genen wier kinderen vóór den eersten der maand September 1830 geboren en daarna niet gedoopt of op de Registers van geboorte ingeschreven zyn, dat, aangezien die geboorten anders niet zouden kunnen worden geconstateerd, by den ondergeteekenden ook daarvan de aangiften binnen den hiervoren bepaalden tyd zullen kunnen en moeten geschieden; zullen te, na verloop van den hierby gegeven termijn, de wet tegen de nalatigen worden toegepast en dezulken zich de, daaruit voor hun voortvloeiende schaden, zelve te wyten hebben.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Faartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

21. golet Amable Lucia, Marconier,	La Guayra
bark Tigre, Blanchard,	St. Thomas
golet Amalia, Sterling,	Puerto Cabello
— Dorothea, Hart,	Bonaire
24. — Dorothea, De Lange,	Aruba
bark Twee Vrienden, Boom,	Arica

UITGEKLAARD—MAART.

19. bark Margartha, Buelter,
— Dolor, Dewindt,
22. golet Geertruida, Levy,
— Anna Celestina, Connant,
— Amable Lucia, Marconier,
23. — Aurora, De Haseth,
24. — Abeona, Evertsz,

De wijl aanstaande Vrijdag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden, op den voorgaanden Donderdag avond. Wij verzoeken dat de Advertissemmenten, &c. voor dat nummer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.

UITTREKSELS UIT EEN ST. THOMAS COURANT van den 12den Maart.

Barbados, Maart 5.—Met de tweede Januarij pakket *Swallow*, 40 dagen van Falmouth, hebben wij Londensche nieuwspapieren tot den 20sten dier maand ontvangen. Zij bevelen weinig belangrijks met betrekking tot den inwendigen toestand des Ryks; wat de buitenlandsche zaken betreft, zij het ons geoorloofd als ons gevoelen, gegrond op de houding die de mogendheden van het vaste land aannemen, te kennen te geven, dat eene naderende vredebreuk onder dezelve, meer dan vermoedelyk en zelf ten hoogste waarschynlyk is. Het vaste besluit van den Russischen Keizer, om de gestrengste maatregelen tegen Polen te nemen, schijnt in Oostenryk geene aangename gewaarwording te hebben te weeg gebragt, gelyk duidelyk afteleden is uit de groote militaire bewegingen op het Oostenryksche grondgebied; de versterking der krygsmagt in Italië en de zamentrekking der Hongaarsche troepen om de krygsmagt in de aan Polen grenzende provincien te vermeerderen. Van de Belgie, zegt men, dat hunne onafhankelykheid als gevestigd te beschouwen is. In Frankryk worden onafgebroken de grootste oorlogsvoertuigen voortgezet. Men vraagt voor welke mogendheid vreest Frankryk?—Rusland kan het niet zyn, want dit ryk heeft de Revolutionaire regering erkend en heeft bovendien de stelligste verzekering gegeven zyne uiterste pogingen te zullen aanwenden om den vrede van Europa te bewaren. Oostenryk heeft tevens den Revolutionairen Koning erkend. Gezonder schijnt het gevoelen te zyn dat Pruisen en Engeland beiden bij het Fransche gouvernement aanleiding gegeven hebben tot deze groote verdedigings voorbereidselen. Zij zyn wel ledige maar toch geene onverschillige aanschouwers geweest van het verliezen door het Huis van Oranje, van eenen troon die te Weenen ten vollen gevestigd is geworden. Alle veronderstellingen ter zijde geschoven; uit de Parysche dagbladen zien wij dat eerlang een zeer groote magt naar de grenzen trekken zal. Uit den toon dezer bladen is het ook duidelyk afteleden dat een kruistocht ten gunste der Poolse omwenteling te wensch van het Fransche volk is. Merdenkt dat dit tot voldoende voorwendsel strekken zal om in onderscheidene andere landen of in gevallen of de omwentelings gest aantevuren. Onze dagbladen verklaren van hunnen kant, dat een oorlog door Frankryk ten gunste der Poolse omwenteling ondernomen, een aanvallende oolog tegen het onzijdig grondgebied tusschen Frankryk en Polen gelegen, zoude zo Zoodanig vinden wij de staatkundiggevoelens in de ontvangene nieuwspapieretafgeschijderd. Wij zyn dan ten vollengeregtigd het als ons gevoelen te verklare dat oorlog eerlang de leus van een groot gedeelte zou niet van geheel Europa zal zyn. Te Lissabon heeft men onlangs ete zamenzwering ontdekt om de regerin van Don Miguel om terre te werpen. Men zegt dat

eenige der belhamers de vlugt genomen hebben aan boord van een Engelsch fregat. Het gerucht wil dat zij door de Portugesche gezagvoerders opgeëischt zyn geworden en de aflevering geweigerd zynde, de batterijen hun vuur op het fregat hebben geopend. Men spreekt veel van eene vermeerdering onzer zeemagt op den Taag; stellig schijnt men dit echter niet te weten.

Men zegt dat er zware schermutselingen hebben plaats gehad tusschen de Hollandsche en Belgische troepen. Men verwachtte elk oogenblik de hervatting der vyandelykheden op eenen grooteren schaal. Het Nederlandsche gouvernement heeft eene groote hoeveelheid geschut en geweren en andere wapens zoo wel te Liverpool als op andere plaatsen in Engeland, laten vervaardigen.

De op het vaste land bestaande onlusten zullen ten minsten eene groote uitwerking voor ons hebben, namelyk: vermeerdering van den handel;—Engeland zal de goederen kunnen leveren die men noodigd zal hebben.

Men denkt dat een Beijersche Prins de troon van Griekenland zal aannemen en dat een lid van het Huis van Oranje op den Belgischen troon zal geplaatst worden.

Het Britsche gouvernement schijnt in het geheel niet voldaan te zyn over de uitspraak van den Koning der Nederlanden, met betrekking tot de grenslijn tusschen Britsch Amerika en de Vereenigde Staten, aangezien vele duizenden morgen lands op het Britsche grondgebied gelegen, aan de V. S. zyn toegevoegd.

Alle berigten uit Ierland bevestigen ons in het gevoelen dat dat land eerlang een prooi zal worden van de slechte raadsheden des volks. De Heer O'Connell gaat met zyne medewoelgeesten voort om de vlam van tweedragt onder het volk aantesteken; men gaat zelfs zoo ver van te zeggen dat de dag eener zoo noodlottige gebeurtenis niet verre af mag zyn en dat de regering de vereischte maatregelen zal nemen om den slag afte weren en de verraad predikende tongen in teugelen te houden. Wij merken dat vriend Dunn in hechtenis is genomen.

Zyne genade de Hertog van Richmond zal den Graaf Rosse als Postmeester generaal van Ierland vervangen.

Vóór verledene week hebben wij gemeld dat het berigt wegens het ontslag nemen van Generaal Lafayette tegengesproken wordt, doch wij vinden thans in eene Nieuw Yorksche Courant eenen brief van gemelden generaal aan de nationale garde van Parijs, waarin hij afscheid neemt van zyne wapenbroeders. Het schijnt dat hij hiertoe door onaangename omstandigheden is genoopt geworden; want hij laat zich hierover aldus uit:

“De meerderheid van myne Collegas in de kamer van gedeputeerden heeft een denkbeeld gevormd dat deze waardigheid thans behoorde op te houden; en hetzelfde denkbeeld is opgevat geworden door het organe van het gouvernement.

“Bovendien heb ik het recht te zeggen, dat de nooit verzadigde nyd van onderscheidene kanten opkomt, zij vertoont zich sterk in het openbaar en kan niet te vreden gesteld worden met iets minder dan eene geheele en onvoorbehoudene verlaten van de magt; en, dat, ofschoon, de koninklyke invloed is gebezigt geworden om my in die waardigheid te houden, heeft my dat aangeboren gevoel van vryheid, hetwelk my nimmer door de gansche loopbaan myns langen leeftyd misleid heeft, gewaarschuwd dat ik die magt en dringende toegenegenheid moet opofferen aan de strenge pligt om al de vruchten der omwenteling van 1630 te behouden.”

WAPENSTILSTAND! DE CITADEL VAN ANTWERPEN!

Sedert eenigen tyd spreekt men veel van een wapenstilstand met Belgie, door bemiddeling der Mogendheden. Niemand verlangt aan het bloedvergieten een spoediger einde te maken, dan wy; en kennen wy onze vreedzame, goddienstige natie wel, dan beheeft zy alderminst in naam der menschheid (by geen volk op hooger prijs gesteld, dan by het Hollandsche) hiertoe door de Mogendheden te worden uitgenoodigd. Maar eene schorsing der vyandelykheden als die, welke zy aan het zoogenaamde provisionele gouvernement van Brussel hebben voorgelagen; waardoor al het nadeel aan onze zyde zou wezen, deze kunnen, mogen wy zoo

weinig begeeren, dat het ons integendeel moet verblyden, dat zy, naar men zegt, by den Koning de stelligste weigering ontmoet heeft. Een fraaye wapenstilstand, waardoor wy den besten waarborg tot eenen eerlyken vrede, en tot voldoening der groote vorderingen, die wy op Belgie hebben, verliezen zouden: ik beoel de citadel van Antwerpen (*), waarvan wy het behoud aan zoo veel opofferingen van goed en bloed, aan zoo groote dapperheid onzer troepen, te midden van het gruwzaamste verraad, te danken hebben!

Neen, neen, die citadel moet niet worden ontruimd, van welker bezit men, naar het ons voorkomt, tot hertoe maar al te weinig party getrokken heeft. Men weet, met hoe groote inspanning van krachten onze krygslieden naar dit bolwerk zyn teruggetrokken, na zich, als door eene onzichtbare hand, dagen achtereen, in hunne zoo allerbillykste zelfsverdediging weerhouden te hebben gezien; men weet hoe spoedig een onverdiende wapenstilstand werd toegestaan, waardoor de Antwerpsche verraders verkregen, wat zy voornamelyk begeerden, de verwydering der Hollanders en het binnenrukken der muitelingen, zonder eenige tuchting van onze zyde voor den gedanen aanval en moord, zonder stremming zelfs van den handel, die zynen onbelemmerden gang zou gaan; men weet, hoe een MELINET en zyne horde de aangegane overeenkomst verbraken, en alzoo in de hand der Voorzienigheid de middelen waren, die den onzen, als tegen wil en dank, noodzaakten, aan de wreedste edelmoedigheid (God weet waarom betoond, en door wien bevolen!) een einde te maken, niet eerder evenwel nog, dan nadat langen tyd op onze schepen gevuurd was, en één of meer onzer zeehelden zich weerloos hadden moeten laten neerschieten; men weet, dat eene tweede overeenkomst al wederom in Antwerpens voordeel geweest is, terwyl men had kunnen bedingen de onschendbaarheid van ons grondgebied, en der nog in bezit zynde vestingen, van welken nu weder *Venlo*, met zyne ons zoo noodige bezetting, dezer dagen is verloren gegaan (†). Men weet dit alles, en zou zich nu bovendien nog door een noodlottigen wapenstilstand, gesloten met een zoo verraderlyken vyand, beroofd moeten zien van een zoo aanzienlyk onderpand, en mogelyk ook nog wel verplicht, de Schelde te ontsluiten (welker sluiting de wylste en krachtigste maatregel van het gouvernement tot hertoe was), en de in *Vlissingen* liggende schepen te laten binnen zeilen!—Beware ons de Hemel voor zulk eene belooning onzer dapperheid, onzer opofferingen, en onzer bereidvaardigheid, om nog oneindig meer aan de goede zaak te wyden! Beware ons deze voor dit bewys van lafheid, zoo geschikt, om onze welgezinde burgers, onze dappere soldaten te ontmoedigen en onze Natie en Koning in Europa's oog, en, wat nog oneindig hatelyker is, in het oog van het verwaten Belgie, bespottelyk te maken! Neen, Antwerpen worde om geen prijs ter wereld overgegeven! Integendeel, haar bezit worde ons eerlang nuttiger, dan het tot hertoe geweest is! *Venlo* zien wy voor een verrader bezwyken, de bezetting tot de wreedste gevangenis gedoemd, even als die van *Bergen* en andere plaatsen; wy zien onze soldaten binnen Antwerpen (getuige het hospitaal te Delft!) op het schandelykst mishandeld... en—Antwerpen wordt gespaard!—Is dit niet reeds overhard genoeg? Zou er nu nog de smart moeten bykomen, dat de mogendheden (of liever Engeland, dat er het meeste belang by heeft) ons bewogen, de citadel dier stad te ontruimen, zonder zich te bekommeren om hetgene wy van Belgie te vorderen hebben? Neen, landgenooten! houdt moed! die smart zal U uw Koning niet berokkenen; zyn en ons vaderland is te zeer aan zyn belang verbonden, dan dat hy zulks zou kunnen willen, de Prins van Oranje, hoe goedgezind anders jegens de Belgen, zou dit offer van zyne brave en zoo mishandelde Hollanders niet begren. Antwerpens kasteel worde alzoo niet ontruimd, de Schelde niet ontsloten, de schepen niet geblaakt, dan by eenen vrede, en nadat tot den laatsten cent zal zyn uitbetaald, wat wy van Belgie te vorderen hebben! Dien vrede begeeren wy ten hartelykste, maar even zeer volkomene afdoening van zaken, die, zoo eenmaal de wapenstilstand ons van den besten waarborg beroofd had, niet zoo ligt zou te bekomen zyn. Weinig beloften, schielyke afbetaling, geen crediet aan eene natie, die wy geleerd hebben, als de Spanjaarden te wantrouwen; alles loope gaaf weg, en kan het, in eens af! Zoo weinig wy met *Turkye* uitstaande hebben, zoo weinig moeten wy het met Belgie! Eerst na dat alles geschikt en geregeld is, dan, en geen enkel oogenblik vroeger, verlate onze *CHASSE* eenen post, die nuttig was, nuttiger kon zyn, en NOG ONEINDIG NUTTIGER KAN WORDEN.

(*Arnh. Courant.*)

(*) Na dit stuk geschreven te hebben, zien wy met genoegen, dat de waardige en moedige VAN DAM VAN ISSELT, in opzigt tot die citadel, met ons in hetzelfde gevoelen deelt, daar hy, in de zitting der Staten-Generaal van 19 II., zyn verlangen te kennen geeft, dat het gouvernement tot de ontruiming daarvan niet zal besluiten, zeggende, dat die ontruiming een doodlyken invloed zou hebben op de geestdrift der natie, door hiernade de hoorn zou verhoogen, om eene regelmatige schikking daar te stellen.—Antwerpen, voegt hy er by, is onze eenigste stamhoofd, enz.

(†) Waarom *Venlo* niet liever verlaten, zou men het met niet meer dan 400 man kon bezet houden, elders veel beter en nuttiger te gebruiken. Waarom den krygsvorraad niet liever by tyds weggevoerd, dan daarmee den vyand zoo aanzienlyk te verrieken. Wachte men mogelyk ook nog op de hulp der rustende, ja wel degelyk rustende, bondgenooten? Nu weet men dan toch eindelyk, ten minste wy hopen het, wat die bondgenooten te beteekenen hebben.—Wy kennen den kommanderenden generaal VAN SCHEFFEN niet; maar dit weten wy, dat wy voor ons ons niet zouden hebben laten gebruiken, om eene zoo gewigtige vesting, bovendien muiziek, met zoo weinig volk te verdedigen.—Daartoe zou ons onze eer te liefgeweest zyn. Wy zien in deze verlangend naar licht uit.

